

KROLEWICOW (1) *ai*

N sg m królewic(o)w.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI(XVIII) w.: królewicowy.

Przymiotnik dzierżawczy od „królewic”: Biskup theż Wárádzyńfki opiekun krolewicow zábit ná fwoim pokoju/ tego roku kiedy Krolowá z Węgier wyiecháá z fynem *BielKron* 317.

AK